

skaber, der er forsikringssselskaber, skal de dog ikke indgå i opgørelsen.

Endelig foreslås visse andre justeringer af teknisk karakter.

2. Lovforslaget

– skadesforsikringssselskaber

I livsforsikringssselskaber afhænger udbetalinger og hensættelser til de forsikrede direkte af størrelsen af afkastet af de finansielle aktiver. I skadesforsikringssselskaber er udbetalingerne og hensættelserne afhængige af de skader, der sker eller forventes at ske hos de forsikrede. Hvor opsparing i livsforsikringssselskaber altid er en del af forsikringsvirksomheden, kan der være tale om, at skadesforsikringssselskaber ejer en portefølje af finansielle aktiver, der ikke er et led i selve forsikringsvirksomheden.

Forsikringspræmier er som oftest forudbetalte. Dette medfører, at de skal forrentes frem til det tidspunkt, hvor de udbetales til de forsikrede. Når det således er et krav, at præmieindtægterne forrentes, er det ensbetydende med, at de finansielle indkomster i et vist omfang er en integreret del af skadesforsikringsvirksomheden. Sammenholdes dette med hensættelsesadgangen i selskabsskatteovens § 13, stk. 2, er der for skadesforsikringssselskaber – som for livsforsikringssselskaber – behov for en fradragsbegrænsning, hvis det skal undgås, at hensættelsesadgangen medfører en skatteteknisk nedbringelse af skattegrundlaget i de tilfælde, hvor de finansielle indkomster består af helt eller delvis skattefri avancer og udbytter.

Afkastet af de finansielle aktiver kan imidlertid indgå i forsikringsvirksomheden. Det gælder i tilfælde, hvor selve forsikringsvirksomheden giver underskud, fordi præmieindtægterne er for små i forhold til de forsikringsmæssige udgifter. Hvis forsikringsvirksomheden giver underskud, er det nødvendigt for selskabet at trække på deres afkast fra de finansielle aktiver for at dække underskuddet. Hvis det forsikringsmæssige underskud kan dækkes af skattefri finansielle indkomster, kan der ske en skatteteknisk reduktion af beskatningsgrundlaget, når der gives fradrag i den skattepligtige indkomst for udbetalinger og hensættelser til de forsikrede.

På den ene side er der altså tale om, at et skadesforsikringssselskab kan foretage almindelig porteføljepleje som andre selskaber. På den anden side kan selve forsikringsvirksomheden være afhængig af indkomster fra finansielle aktiver, herunder aktiver der giver skattefri afkast.

Med de regler der er vedtaget med lov nr. 420 af 26. juni 1998, skelnes der ikke mellem afkast af finansielle

aktiver, der anvendes i forsikringsvirksomheden og afkast, der optjenes som led i almindelig formuepleje. Efter loven behandles hele afkastet, som om det vedrører forsikringsvirksomheden, som det er tilfældet for livsforsikringssselskaber. Dette medfører, at der sker fuld fradragsbegrænsning for alle skattefri indkomster, uanset om de vedrører selve forsikringsvirksomheden eller indgår i porteføljepleje.

Herudover er det muligt for skadesforsikringssselskabernes ejere at omstrukturere sig ud af den vedtagne beskatning ved at flytte de aktiver, der genererer skattefri afkast, og som derfor giver anledning til fradragsbegrænsning, væk fra forsikringsvirksomheden.

Med udgangspunkt i ovenstående betragtninger foreslås en justering af reglerne i lov nr. 420 af 26. juni 1998, for så vidt angår skadesforsikringssselskaberne.

Justeringen har udgangspunkt i en skematisk opdeling af skadeselskabernes skattefri indkomster i en del, der vedrører skadesforsikringsvirksomheden og en del, der vedrører almindelig porteføljepleje. Justeringen skal på den ene side fastholde det mål, at skadesforsikringssselskaber ikke kan nedbringe deres skattegrundlag ved at afholde fradragsberettigede udgifter med skattefri indkomster. På den anden side skal skattefri indkomster, der ikke indgår i forsikringsvirksomheden, behandles på samme måde som i andre selskaber.

Såfremt skadesforsikringsvirksomheden i sig selv giver underskud, anses de skattefri finansielle indkomster efter forslaget for at medgå til at dække forsikringsunderskuddet forud for skattepligtige finansielle indkomster. Målet hermed er, at der ikke skal kunne opstå nogen reduktion i skattebetalingen som følge af, at der anvendes skattefri finansielle indkomster til fradragsberettigede indkomster. Om forsikringsvirksomheden giver underskud, måles på forskellen mellem selskabets fradragsberettigede udbetalinger og hensættelser samt øvrige omkostninger og selskabets skattepligtige præmieindbetalinger, hvortil er lagt 50 pct. af den forsikringstekniske rente. Såfremt de forsikringsmæssige udgifter (udbetalinger, hensættelser og omkostninger) overstiger de forsikringsmæssige indkomster (præmieindbetalingerne og 50 pct. af den forsikringstekniske rente), er forskellen det forsikringsmæssige underskud, der anses for at være dækket med skattefri finansielle indkomster, og som derfor giver anledning til fradragsbegrænsning.

Skattefri finansielle indkomster, der ligger udover den del, der indgår i forsikringsvirksomheden, giver ikke anledning til fradragsbegrænsning, og behandles dermed på lige fod med skattefri indkomster i andre selskaber. Herved afsvækkes incitamentet til at flytte